

לשכן שמו שם ר"ל תחת אשר יבחר לו ה' אדם לדיק שבדור לשכן שמו עליו לבדו ויהי כבודו וזכורו חיו ואחרי תשאר שממה כפסולת חיו תחת זה תשמח עם כלם בכלם ולא יבחר ה' שום מקום לשכון עליו כי תהיה השכינה אגודה בכללות ישראל, ואם לא תאמין שיהי כן בכחך לפי מיעוט ערכך בעיני עמך, וזכרת כי פגד היית במלרים והיא מדריגה יותר פחותה מאשר אתה זה עכשיו, ואפי"ה ושמת ועשית את החקים האלה כי אז בעזרתך ושפלותך קבלת התורה ונתקרבת לפני ה' פניי

אוצר החכמה

מכונני באשישות רפדוני בתפוחים כי חולת אהבה אני [ש"ה ב']. כי אשיש גמטרי תורה אשישות לשון רבים כי תורות שכתב ובע"פ. והנה תכלית האהבה והדביקה הוא חפילה כמו שדרשו חז"ל מפרשתו של אותו רשע כי חפץ בבת יעקב [ב"ר פ"ו]. ע"כ רפדוני בתפוחים לשון רבים ב"פ תפוח גמטרי חפץ [במשבון מנלפ"ך]. כי חלת אהבה אני חלי אהבים גמטרי אני כי אני השכינה נקראת כן. נמלא זה הפסוק סמכוני באשישות וגו' מיוסד ממש על פסוק [שע"י מ"ה] ה' חפץ למען לרקו [א"י היינו לדיק] יגדל תורה ואלדיר. וכל היינו שנוכנים לפזר דברים המריחים רוח טוב ברוח זה כמ"ש חז"ל במס' תענית [כ"ט:] כריח שדה אשר ברכו ה' כריח שדה של תפוחים וכי חוס' היינו אתרוגים ועמ"ש פרי"ע מה תפוח פרוי קודם לעליו כך ישראל הקדימו נעשה לנשמתם והיינו אתרוג שפריו קדמו לעליו וע"ש בחידוש. — ועוד רמז שנתמלא כל העולם בשמים על כל דיבור [כשבת פ"ח:] — ונוכנים לשפוח עשבים למדרס רגל, כי ראה יותר גוים [כז"ק ל"ח]. ונקרא ה' חורב שמעם ירדה חורבה לארץ [שבת פ"ט:] ידבר עמים תחתנו וכת"י בפרות רשעים כמו עש"ב — ונוכנין ליפות בתי כנסיות בדברים ירוקים כי ירק גמטרי ש"י כמו עמ"ה, והיא השכינה הנקראת עלית ק"ר אסתר ירקרקת היתה, והיא הקיר שהסיב חוקי' מלך יהודה פניו אליה, וע"י נעשה נא עלית קיר קטנה ונשים לו שם מטע כסא שלחן ומנורה [מ"ב ד']. ודע לא כי ב' מיני משכן יש א' מחזיקי תורה עושי' מיטה שילחן כ"סא כ"ר ר"ת משכן, ב' לעומת זה מתקיימים ת"ח בישראל מילכות שירה כ"הונה כיבואה (כמו ובני דוד כהני"ס) וה"ל ב' מיני משכן עולה תח"ך כמו כ"ף [במשבון מנלפ"ך] וזה נגע. הסי"ס כ"ף ירך יעקב וע"י עשרה עשרה הכף בשקל הקדש דכומן עשרה יס' הכף בשקל הקדש — והנה ימות עניתו הם שבעים של צבל ומחורבן השני עד עשרה עולה ביחד אלף תת"ץ וככה ירמוז גיד הכשה ר"ל ג' י"ד עולה מ"ב, ה' כשה עולה אלף תשע"ה, עולה יחד אלף תת"ץ הכל והיינו פ"כ לא יאכלו ב"י את גיד הנשה — ואח"כ יוחזר הכף למקומה כ"ל. וזה קרוב למן אחרי נמכר שהזכרתי מכבר כמה פעמים. [ע"י לעיל במאמרים לפסח משנת תק"ס לפ"ק ד"ה ידוע וכי ע"ש באריכות]:

אד"י כעל לישראל יפרח כששנה אחז"ל [תענית ד']. כ"י בקשה שלא כהוגן ויבוא כגשם לנו. הנה אחז"ל [שם כ"ה:] אין לך ספח יורד מלמעלה שאין טפחיים פולים מלמטה, והנה ה"ל ההתפוררת מלמטה ירמוז על זה ולכן במתן תורה נגד ההשפעה הנפלאה שמלמעלה, עלה כפלים מלמטה עד אשר נפשי ילאה בדברו ופרחה נשמתה להדבק באור עליון ית"ש עד שהוריד טל של תחי' כי הטל אינו לריך טפחיים מלמטה לכן אה"י כעל לישראל. ונשים היינו

הריקן שכתובו אה אינו מצעיר פתה התלכבת התורה פתיד הוא להצעיר אחר כמה דורות. וזהו ואני זאת צריתי וגו' לא ימושו מסך ומפי זרעך מעתה ועד עולם שלא יאיר שתי' כתר התורה יטל ממעפחה א' משרא מעתה ועד עולם חיו, וע"כ שמחת כל ישראל שיום צהר השבועות. ומשום כן אכלים מאכלי חלב וסמכו' אקרא מנחה חדשה לה' בשבועותיכם ר"ת מחלי"ב, כי החלב הוא אופן הבדירה מהפירה אוכל מפסולת, אמנם אחרי שנחלבה הפירה והטיל החלב ממנה אזי חס נכרור גם החלב בעלמה תחלק לג' מינים, השומן והוא החמאה החשוב שבה, והנותר יעשה ממנו הרי"ס וגבינות והוא הבינונית, והשליש' מי החלב שאינו שזה כלום, אמנם בלי בדירה אלא ייחקה כמות שהיא מעורב הרי שלשתן בלירופס טוב מאוד והיא משקה חשובה מאוד והיא מחיה אדם ובהמה בראשית. וה"ל עם ה' אלו נכררו מסרות הצפן א"ה כמולא החלב מדלי הפירה, ואם גם פתה נכרור בחלב עצמו, ויהי עלי' בנחי' חמאה והבינונית בנחי' גבינה, וישארו שארי עמא דארעא חיו כמי חלב שאין בהם לורך, ולא יחא למריהו למימר הכי אלא ישארו בתערובתם ותהי' משקה המחי' כל העולם שזה לכל. ומשום כן נתנה התורה במעמד הנכחד והנפלא הזה בתחלת לאחינו מעבודת מלרים ולא היינו כדאים לזה, להורות כי אין מעצור ולא יתאש אדם מחלקו בתורה אפי' חס יס' בשפל המדרגה מ"מ כמוהו כמו הגדול שבגדולים — ומשרה נוכנים להעמיד חילי סרק בבהכ"י כי בשבועות ידושים על פירות האילן כי אילן גמטרי יא' זיווג הוי' אדני ית"ש אשר הפירות של זה הזיווג הם עם ה' אלו ומעשיהם הטובים ואילני סרק הם בנחיתת עמי הארץ ומהם עושים מעמד בית ה' ליבני רחמי תכלי' על עליה [כחולין ל"ב]. והם מחזיקי תורה ועמידים אילני סרק שיעטנו פירות כמו שילפי' מקרא ואחם הרי ישראל ענפיהם תשארו ופריהם תחנו לעמי ישראל [שלהי כתובות ע"ש במהרש"א] — וזהו בעלמו פי' נוסח ברכת התורה אשר בחר בנו מכל העמים ר"ל כי מן העמים בחר וברר אותנו כבודר אוכל מתוך פסולת, אמנם אחר אותה הבדירה נתן לנו את תורתו לשון נתינה הוא בלי בדירה ובחירה אלא במתנה אפי' למי שאינו ראוי כפירשי על ויתן אל משה ככלותו [שמות ל"א]. והנה בשעת חורבן בהמ"ק אותו הדור אמרו לור תעודה חתום תורה בלמודי שאין התורה אלא לישי' וחבריו ועל עמם אמרו עוונותינו אתנו ובהם נתמוגג [כישע"י ס"ד ו'] וכן אמרו רבינו יחזקאל עד שמכרו רבו וכו' [סנהדרין ק"ו]. ומשום כן נאבדו מן הארץ ולא היתה התורה ולא לומדיה מגינים עליהם. וזה רמז לנו קרא באמרו על מה אבדה הארץ ויאמר ה' על עזם את תורתו אשר נתתי לפניהם ר"ל נתתי דייקא בנחי' נתינה ולא בבחירה לבחור איש מיוחד מהם ואמר לפניהם דייקא לפני אנשי הארץ אשר שאל עליהם על מה אבדה הארץ ראונו אנשי הארץ עמא דארעא, ובאמת לפניהם ממש נתתי התורה ואין שום אחזה יתירה לת"ח עלי' יותר מעמי הארץ כי כולם שייס לעובדה בעין זה — וזהו דקדקו חז"ל במס' פסחים פ' אלו דברים הכל מודים בעלרת דבפי' נמי לכס מ"ט יום שנתנה בו תורה לישראל ר"ל שנתנה דייקא לכ"ע בשזה ע"כ יש בו לשמוח ביתר עוז — והיינו דקאמר קרא שהתחלנו בו ועשית חג שבועות ושמחת אתה ובנך וגו' והזכיר בשמחה זו ומסיים במקום אשר יבחר ה' אלקיך